

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udtog af den gamle danske Riimkrønike

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Udtog af den gamle danske Riimkrønike", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 190. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1816_297_3-txt-shoot-idm3663/facsimile.pdf (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

190

Dg skulde mit Hoved omkøre ¹⁾
Da spurgde han ad mit Liggendesæ
Hvor (som?) det skulde da være;
Jeg sagde, der ligger i Roskilde Bye
I Graabodre Kloster til Giemme
Som min Kiste er gjort af Nye,
I ladek øver ikke græmme!
Aufund, havtredehundrede Var
Dg noget op paa det første,
Sænt Laurentii Rat jeg griben vaar
Det veer jeg vel til Gorste ²⁾.
Siden funde da Jæsor mit Hoved og Krop
Ufuldner og uden Skade ³⁾,
De forde dem saa til Slesvig op
I Sanct Peders Kirke de det lade.

A b e l.

Jeg haver fornummet at Svig og Tals
Sævor langt det om ganger,
Det kommer sin Herre igien paa Hals

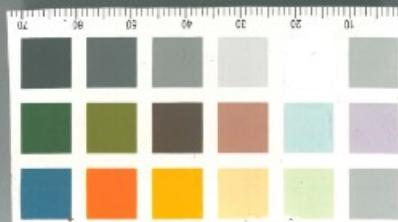
- 1) Omkøre s: undvare, miste.
2) Warste s: Visse. Ordet saaer saavidt jeg ved ene
i Dansten og tilhører da vil Falandssten hvor gørk
er Superl. af gørt: klarlig, tydelig, grandt.
3) Ufuldner s: usærligt; usærligt.

191

Med Drovelle, Sorrig og Anger.
Der Erik min Broder var Slagen ihjel,
Som jeg hannum tænede for lange,
Til Roskild ført jeg med det Skiel
Jeg vented mig hans' Guid at fange,
Da jeg kom ind som Kristen monne staar,
Bunden med Fernbaond haarde,
Jeg fandt der ej uden en Kappe grad,
Dig dertil en Munke-korde ¹⁾).
Da jeg hadde set den Kappe grænne,
Dig farvad vi havde saa fivet ²⁾),
Hans Agt fornæm jeg der (var?) faa
Han vilde sig i Kloster have givet ³⁾).

Grev Adolfs Dotter i Holstierland
Som jeg til Hustru høde,
Alt Dannemarks Rige som jeg besøgh
Gjorde hun en drabelig Skade.
De Brev min Oldefader Valdemar

- 1) Korde s: chords, Snor,
2) Saayde s: fortgede,
3) Uidential er Råmekroniken også ældste Hjemmel for
Beretningen om haint Eriks Udsagn og Abel's Tanst.
Ibi Kanalerne haves at have oversat dens Ord, især
denn om Abels Sorg, der findes Rimeern naturlig,
Suhms D. S. 10 S. 145.

192

Naa Beenhens Rige forhverbe
Mod Danse, hun saa ubydelig vae
Naa had hun den nem forberude ¹⁾.

Tredie Aar sin jeg Konning blev ²⁾,
Da ilk jeg soa i Sinde
Det jeg drog sammen en Haer fuldgiv
Jeg tænke mig Frisen at vinde;
Men der jeg kom til Egder Stad ³⁾,
De Friser mig der da mødte,
De gav mig der fuldbondt et Had,
Mit Blod de der udgodte.
Jeg meen jeg sit den Hevn og Nob
Af Guds retvise Domme.

¹⁾ Suhm omtoleter dette, L. 10 S. 217: 18 men paa
hele høje Grunde, thi at en stor Deel af de Breve
der inde paa Venen, endnu findes i det schærfeste
Archiv, beslør vel at heftes, der taler om alle
Brevene, foer vild, men beslør mere for end imod
Münckensken og dens Ufsterior Petrus Olai, da den
nuvens best-mit lun Brevene til Valdemar iste som jo
virkelig farnes.

²⁾ Sia si siden, Sællandsaren siger endnu sin, som
resten ser man at Münckensken hæfter Abel's Dode
oar 11 1253 ligelom de eredestedske Annaler S.
D. S. L. 10 S. 207.

³⁾ Egderstad o: Eiderstedt.

193

Hør jeg lob staar min Broder till Dob,
Mig selv til siden fromme,

Christoffer Eriksen.

Jeg kan det nu fuldst forstaae
Khvor en Mand sig vender,
Da vil det hamnum gernie saa gaae:
Ham hænder alt som han trenher ⁴⁾,

Da tuusind, trehundred og tyve Aar
Fra Guds Wyrd gangne varer,
Ell Dannemacks Konning jeg leiset var,
At jeg skulde det forsvere,
Markgreven som var paa Brandenborg
Gav jeg min Dotter hin lære,
Og gjorde deres Bröllop på Helsingborg
Med stor Pris, Heder og Ere.
Ell Kloster gjorde jeg Knaedrup Gaard
Wer Frue til Lov og Ere,
Trettenhundred og tyve paa det siets Aar
Efter hun mon Christum hære.

⁴⁾ Et herligt Delsproq, der i Klarhed og Klem langt
overgaar det sedvanlige; som man redet saa ligger
man.

